EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2021/1553

(2021. gada 29. aprīlis)

ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2019. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā lēmumu par Eiropas Savienības 2019. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja,

— ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0057/2021),

A. tā kā saistībā ar budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru budžeta izpildes apstiprinātājiestāde vēlas uzsvērt, ka ir īpaši svarīgi vēl vairāk pastiprināt Savienības institūciju demokrātisko leģitimitāti, uzlabojot pārredzamību un pārskatatbildību un īstenojot uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes koncepciju un cilvēkresursu labu pārvaldību,

1. atzinīgi vērtē to, ka, balstoties uz savu revīzijas darbu, Revīzijas palāta ir secinājusi – 2019. gada 31. decembrī slēgtajā finanšu gadā veiktajos maksājumos, kas ietver Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas ("Komiteja") administratīvos un citus izdevumus, kopumā būtisku kļūdu nebija un ka pārbaudītās uzraudzības un kontroles sistēmas bija efektīvas;

2. atgādina, ka Komitejas budžets ir paredzēts galvenokārt administratīvām vajadzībām: liela daļa tā līdzekļu tiek izmantota, lai segtu izdevumus, kas saistīti ar personālu, ēkām, mēbelēm, aprīkojumu un dažādām kārtējām izmaksām;

3. kopumā vērtējot, pauž nožēlu, ka Revīzijas palātas pārskata par 2019. gadu ("Revīzijas palātas pārskats") 9. nodaļai "Administrācija" ir diezgan ierobežots tvērums un maz secinājumu, lai gan daudzgadu finanšu shēmas 5. izdevumu kategorija "Administrācija" tiek uzskatīta par zema riska kategoriju; prasa, lai revīzijas darbā, kas attiecas uz šo nodaļu, lielāka uzmanība tiktu veltīta jautājumiem, kuri Komitejai ir ļoti svarīgi vai pat ārkārtīgi svarīgi;

4. ar gandarījumu atzīmē, ka Revīzijas palātas pārskatā norādīts, ka, veicot revīziju Komitejas cilvēkresursu un iepirkuma jomā, būtiski trūkumi netika konstatēti;

5. atzīmē, ka 2019. gadā Komitejas budžets bija 138 502 768 EUR (salīdzinājumā ar 135 630 905 EUR 2018. gadā un 133 807 338 EUR 2017. gadā) un ka tā izpildes līmenis bija 98,1 % (salīdzinājumā ar 98,7 % 2018. gadā un 96,5 % 2017. gadā);

6. atzīmē, ka Komiteja budžeta tāmes ziņā ir bijusi diezgan pieticīga un lielā mērā ievērojusi Komisijas pamatnostādnes, kas paredz visu to izdevumu nominmāla iesaldēšana, kuri nav saistīti ar darba samaksu; norāda, ka laikposmā no 2016. līdz 2020. gadam Komitejas budžeta nominālais pieaugums bija 9,2 % jeb 1,9 % reālā izteiksmē;

7. atkārtoti norāda, ka Komitejas locekļu ceļa un uzturēšanās izdevumiem paredzētās galīgās apropriācijas bija 20 383 977 EUR (salīdzinājumā ar 20 247 625 EUR 2018. gadā un 19 819 612 EUR 2017. gadā), kas salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem bija stabilas un īpašas bažas nerada; tomēr prasa Komitejai pastiprināt jaunu tehnoloģiju un darba metožu izmantošanu un pēc iespējas lielākā mērā izmantot videokonferences;

8. pauž nopietnas bažas par Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) izskatīto lietu par kāda Komitejas locekļa neatbilstīgajām ceļa izdevumu deklarācijām, kuru summa sasniedz aptuveni 91 000 EUR; atzīmē, ka nepamatoti izmaksātās summas tika atgūtas; pauž nožēlu, ka iepriekšējais rīcības kodekss krāpšanas gadījumā neparedzēja ne stingra soda piemērošanu Komitejas locekļiem, ne viņu atstādināšanu no amata; mudina Komiteju izmantot visus saskaņā ar pārskatīto rīcības kodeksu pieejamos līdzekļus, lai veiktu tālejošus pasākumus šāda veida krāpšanas apkarošanai; norāda, ka ir ierosināti uzlabojumi pašreizējā Komitejas locekļu ceļa un uzturēšanās izdevumu atlīdzināšanas regulējumā, piemēram, vispārēja sešu nedēļu termiņa noteikšana izdevumu atlīdzināšanas pieprasījumu iesniegšanai, lai samazinātu atlīdzināšanas laiku un līdz ar to mazinātu nepieciešamību pārnest apropriācijas attiecīgajās budžeta pozīcijās; tomēr prasa ceļa izdevumu deklarāciju lietu ātras izskatīšanas vietā izmantot rūpīgu un piesardzīgu pieeju; atzīmē, ka nav zināms, cik daudz krāpšanas gadījumu tā arī netiek atklāti; uzsver, ka laika trūkumam nevajadzētu apdraudēt izdevumu atlīdzināšanas pieprasījumu pienācīgu un rūpīgu izvērtēšanu; prasa palielināt to ceļa izdevumu deklarāciju skaitu, kuras tiek atlasītas pārbaudei Komitejas iekšējās revīzijas procedūras ietvaros, lai tādējādi panāktu lielāku ar ceļa izdevumu deklarācijām saistītās krāpšanas gadījumu atklāšanas līmeni;

9. atgādina rezolūcijā par 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu iekļauto komentāru par izvairīšanos no pārāk lielas budžeta tāmes noteikšanas; tomēr atzīmē, ka apropriāciju pārnesumi galvenokārt attiecas uz budžeta pozīcijām "ēkas" un "datu apstrāde" un ka to iemesls ir neizpildītu apropriāciju uzkrāšanās šajās budžeta pozīcijās laika gaitā; norāda, ka budžeta pozīcijās "iestādes locekļi un delegāti / iestādes locekļu ceļa un uzturēšanās izdevumi" pārnestā summa bija nepieciešama, lai apstrādātu aizkavējušos Komitejas locekļu izdevumu atlīdzināšanas pieprasījumus;

10. atzinīgi vērtē to, ka no 2018. gada uz 2019. gadu pārnesto apropriāciju izpildes līmenis bija 82,1 % salīdzinājumā ar 77,5 % no 2017. gada uz 2018. gadu pārnesto apropriāciju gadījumā;

11. uzsver, ka Komiteja mudina izmantot koplietošanas transporta risinājumus un atvieglo zemu cenu lidojumu izmantošanu; atzinīgi vērtē to, ka Komiteja prasa, lai tās ceļojumu aģentūra – tā pati, kas sniedz pakalpojumus Parlamentam, – ne tikai mēģinātu vienoties ar aviokompānijām par īpašām cenām, bet arī lai tā saviem klientiem, kuri strādā Komitejā, attiecībā uz braucieniem sistemātiski piedāvātu piemērotas izmaksu ziņā efektīvas izvēles iespējas;

12. atzīmē, ka 2018. gada oktobrī Komiteja izsludināja uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus, lai analizētu pašreizējo sistēmu, kas tiek izmantota Komitejas locekļu, delegātu un ekspertu izdevumu atlīdzināšanai, un lai ierosinātu tās uzlabojumus; prasa Komitejai sniegt informāciju par šīs analīzes rezultātiem, jo īpaši par iespējamiem uzlabojumiem pašreizējā braucienu organizēšanas un izdevumu atlīdzināšanas sistēmā, tostarp izklāstot dažādus iespējamos scenārijus; atzīmē īstenošanas aizkavēšanos Covid-19 krīzes dēļ;

13. pauž nožēlu, ka Komitejas Birojs 2020. gadā pieņēma lēmumu, ar ko tiek atļauta izdevumu atlīdzināšana attālinātas piedalīšanās gadījumos, kad tās locekļi nav varējuši doties uz Briseli ar Covid-19 saistītu iemeslu dēļ; aicina Komiteju atcelt šo lēmumu, kas nav samērīgs ar reālajām dalības izmaksām, rada ievērojamus izdevumus no Savienības budžeta un kaitē Komitejas reputācijai; prasa Komitejai iesniegt ziņojumu par šī lēmuma finansiālo ietekmi, kurā būtu iekļauta konkrēta detalizēta informācija par šo lēmumu un par šādas izdevumu atlīdzināšanas iemesliem; prasa Komitejai arī izpētīt jaunus izdevumu atlīdzināšanas prakses veidus, lai tās locekļiem nodrošinātu taisnīgu un samērīgu izdevumu atlīdzināšanu, kas nebalstītos galvenokārt uz ceļa izdevumiem un kas nebūtu atkarīga tikai no viņu fiziskās klātbūtnes Briselē;

14. uzsver Komitejas lomas nozīmīgumu, taču pauž bažas par tās darba ietekmi;

15. atzīmē Komitejas un Parlamenta politiskā dialoga nozīmi, lai nodrošinātu, ka Komiteja var sniegt derīgu ieguldījumu Parlamenta darbā, un šajā sakarā atkārtoti prasa turpināt centienus Komitejas un Parlamenta politiskās sadarbības pastiprināšanā;

Digitalizācija, kiberdrošība un drošība

16. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja ir ņēmusi vērā Parlamenta nesenās rezolūcijās pausto ieteikumu pieprasīt lielāku budžeta daļu ar IT saistītiem izdevumiem (līdz 4,5 % no kopējā budžeta salīdzinājumā ar 3 % 2018. gadā); atzīmē, ka ilgtermiņā ideālā gadījumā šie 4,5 % būtu jāpalielina līdz 6 %, kas Komitejai ļautu paredzētajā termiņā bez aizķeršanās īstenot digitālo stratēģiju un šajā jomā panākt citas Savienības institūcijas un mazināt šajā jomā pastāvošo plaisu starp Komiteju un citām institūcijām; atzinīgi vērtē to, ka IT projektiem, pakalpojumiem un aprīkojumam paredzēto uzņemto apropriāciju kopējā summa bija par 13,2 % lielāka nekā 2018. gadā un ka šī pozitīvā tendence turpinājās arī 2020. gadā;

17. ir informēts par to, ka 2019. gada jūnijā Komitejas Birojs pieņēma digitālo stratēģiju, kurā izklāstīts redzējums attiecībā uz Komitejas IT vidi un identificēti svarīgākie IT jomas problēmjautājumi; atzinīgi vērtē sasniegtos rezultātus, piemēram, Komitejas locekļu portāla moduļa izveidi, lai atbalstītu bezpapīra sanāksmju rīkošanu, jaunas atbalsta (*back-office*) lietojumprogrammas izstrādi grozījumu apstrādei un bezpapīra darbplūsmu un procedūras, jo īpaši finanšu pārvaldības jomā; tāpat atzinīgi vērtē darbu pie digitālās darbavietas projekta, kas ietver galalietotāju vides un tās pamatā esošās digitālās infrastruktūras pārstrādāšanu; atzīmē, ka 2019. gadā tika modernizēti instrumenti informācijas apstrādes un komunikācijas uzdevumu automatizācijai, korespondencei un komunikācijas unificēšanai;

18. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja, kad vien iespējams, izmanto brīvi pieejama atklātā pirmkoda programmatūru; atzīmē, ka attiecībā uz 2019. gadu programmatūras pakešu katalogā bija iekļautas 39 atklātā pirmkoda lietojumprogrammas;

19. atzinīgi vērtē to, ka 2019. gadā IT drošības speciālists turpināja aktīvi veicināt Komitejas personāla izpratni par lietotāju kiberdrošību, tostarp rīkojot informatīvu sanāksmi IT vadības komitejai un īpašas individuāliem departamentiem paredzētas informatīvās sanāksmes; atzīmē, ka 2019. gadā tika sākti vēl divi projekti kiberdrošības jomā; mudina Komiteju turpināt ciešo sadarbību ar citām komitejām, jo īpaši ar Reģionu komiteju, lai vēl vairāk attīstītu sinerģiju;

20. atzinīgi vērtē iestāžu sadarbību kiberdrošības jomā, kuras ietvaros Komiteja ir saņēmusi palīdzību no ES iestāžu un aģentūru datorapdraudējumu reaģēšanas vienības, piemēram, attiecībā uz apmācību darbavietā par mākoņdatošanas drošību un izlūkošanas informāciju par kiberdraudiem pret Savienības struktūrām vērstu mērķtiecīgu uzbrukumu gadījumā; atzīmē, ka daudzi digitalizācijas projekti attiecas uz cilvēkresursu un finanšu pārvaldības procesu digitalizāciju, kuriem Komiteja izmanto Komisijas nodrošināto *SYSPER* un *ABAC* sistēmu; prasa Komitejai apsvērt iespēju vest sarunas ar Komisiju par labākiem nosacījumiem, lai veicinātu lietojumprogrammu kopīgu izmantošanu un padarītu to finansiāli vilinošu;

21. mudina Komiteju ņemt vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja ieteikumus vest jaunas sarunas par Iestāžu licencēšanas nolīgumu un īstenošanas līgumu – ko 2018. gadā parakstīja Savienības iestādes un *Microsoft* –, lai panāktu digitālo suverenitāti, nepieļautu atkarību no viena pārdevēja un kontroles trūkumu un nodrošinātu personas datu aizsardzību;

22. uzsver visas ar drošību saistītās iniciatīvas, piemēram, īpašu apmācības programmu noziedzības un terorisma draudu novēršanai, sadarbību ar Parlamentu īpašu drošības apmācības kursu jomā, drošības incidentu izmeklēšanu un ārējo līgumslēdzēju personāla drošības pārbaudes atsākšanu kopā ar pārējām Savienības iestādēm; atzīmē visu ar (ēku) drošību saistīto darbu, kura galvenais mērķis ir paaugstināt drošības līmeni, un Komitejas locekļiem, personālam un apmeklētājiem sniegto pakalpojumu kvalitāti;

23. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja, lai nodrošinātu atbilstošus ēku drošības standartus, ir veikusi virkni pasākumu, piemēram, uzstādījusi jaunu aprīkojumu piekļuves kontrolei; atzīmē, ka attiecīgo drošības standartu jomā ir sasniegts tāds pats līmenis kā Parlamenta un Komisijas drošības standartu jomā;

Ēkas

24. atzīmē – tiklīdz būs notikusi B68 un TRE74 ēku apmaiņa pret VMA ēku, būs jāatrod papildu biroji 200 darbiniekiem; norāda, ka Komitejas Birojs un Reģionu komitejas Birojs 2020. gada februārī pilnvaroja savus ģenerālsekretārus sākt sarunas ar Eiropas Ārējās darbības dienestu, lai noslēgtu līgumu, kas Komitejai un Reģionu komitejai ļautu 2021. gada sākumā pārņemt *Belliard 100* ēkas nomas līgumu; atzinīgi vērtē to, ka Personāla komiteja un darbinieki kopumā tika informēti par šo notikumu attīstību;

25. atzīmē, ka VMA ēka pilnībā atbilst visām normatīvajām prasībām azbesta izmantošanas ziņā un ka 2019. gada septembrī tika izsniegts drošības sertifikāts attiecībā uz azbestu; pauž bažas par darbinieku veselību un to, ka VMA ēka satur azbestu, lai gan ēkas drošības sertifikātā attiecībā uz azbestu norādīts, ka tas nerada nekādu risku ēkas lietotājiem; atzinīgi vērtē to, ka visa attiecīgā informācija par azbestu Komitejas ēkās, piemēram, politika azbesta jomā, drošības sertifikāti attiecībā uz azbestu un azbesta uzskaite, ir publicēta Komitejas iekštīklā; norāda, ka VMA ēkas renovācijas darbus plānots sākt 2021. gadā;

26. atzinīgi vērtē to, ka apvienotā VMA darba grupa ir noteikusi vadošos principus, kas jāievēro turpmākā telpu piešķiršanā, kā arī objektīvus parametrus, kuri ļauj nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret visiem dienestiem un vienībām; norāda, ka tika iesaistīti personāla pārstāvji, ka darbinieki tika regulāri informēti, izmantojot dažādus kanālus, un ka ar viņiem apspriedīsies un viņi tiks iesaistīti nākamajā posmā, proti, stāvu plānojuma detalizētā izstrādē un attiecīgajiem dienestiem paredzēto individuālo darba telpu piešķiršanā;

Vides dimensija

27. prasa Komitejai izstrādāt vispārēju ilgtspējas plānu; izsaka atzinību Komitejai par vides pārvaldības sistēmas ietvaros pašlaik īstenotajiem centieniem samazināt oglekļa pēdu un plastmasas, pārtikas un papīra atkritumus; piekrīt, ka oglekļa pēdas samazināšana ir viens no svarīgākajiem mērķiem attiecībā uz nākamajiem gadiem; aicina Komiteju pienācīgu uzmanību veltīt savu elektroenerģijas avotu struktūrai un mudina iepirkt elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot vēja, saules, bioelektrostacijas un hidroelektrostacijas; mudina Komiteju piedalīties projektos jomās, kas tai kopīgas ar citām Savienības iestādēm, un izstrādāt visaptverošu plānu Eiropas zaļajā kursā izklāstīto principu un ieteikumu īstenošanai, lai īstenotu vispārējo mērķi līdz 2030. gadam panākt klimatneitralitāti;

Iestāžu sadarbība

28. ir informēts par jauno Parlamenta un Komitejas pakalpojumu līmeņa vienošanos, ko sāka īstenot 2019. gadā un kas Komitejai dod iespēju izmantot Parlamenta tulku pakalpojumus (par kuriem tiks veikts maksājums) ikreiz, kad Komiteja izmanto Parlamenta telpas savām sanāksmēm, un dažreiz arī Komitejas telpās rīkotām sanāksmēm; atzīst, ka šī vienošanās veicina Parlamenta tulku izmantošanas optimizāciju; pieņem zināšanai spēkā esošās sadarbības vienošanās starp Parlamentu, Komiteju un Reģionu komiteju; aicina Komiteju apzināt turpmākas sinerģijas un ietaupījumu panākšanas iespējas un citas jomas, kurās būtu iespējams apvienot administratīvā atbalsta funkcijas; ir informēts par budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras ietvaros Komitejas un Reģionu komitejas izteiktajām prasībām ievērot spēkā esošo sadarbības vienošanos, lai abām komitejām tiktu kompensētas uz Parlamentu pārceltās amata vietas;

29. atgādina, ka Parlamenta un Komitejas 2014. gada 5. februāra sadarbības vienošanās paredz rakstiskās tulkošanas kapacitātes zuduma kompensēšanu, nodrošinot papildu summas gan Komitejai, gan Reģionu komitejai; atzīmē, ka rakstiskās tulkošanas nodošanai ārpakalpojumu sniedzējiem ir paredzēti 2 miljoni EUR, pastāvot iespējai potenciālo pārpalikumu izmantot turpmākam politiskajam darbam, un ka papildu 1,1 miljons EUR ir paredzēts politiskā darba apjoma pieaugumam; norāda, ka 2015. un 2016. gadā notika amata vietu pārcelšana un ka samazināšana jau tika veikta samierināšanas procedūras laikā 2017. gadā; atzīmē, ka 36 amata vietu pārcelšanas radītie ikgadējie ietaupījumi ir lēšami 3,42 miljonu EUR apmērā; prasa Parlamentam, Komitejai un Reģionu komitejai kopīgi ziņot Parlamenta Budžeta kontroles komitejai par notiekošo minētās vienošanās pārskatīšanu; atzīst, ka šī vienošanās Parlamentam, Komitejai un Reģionu komitejai nodrošina lielāku elastību; atzīmē, ka šī elastība nozīmē arī iespēju pārdalīt neizlietotos līdzekļus citām politikas jomām;

30. piekrīt nepieciešamībai vēl vairāk pastiprināt politisko sadarbību attiecībā uz ikgadējo un daudzgadu plānošanu, Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo paziņojumu par likumdošanas prioritātēm un gada darba programmas uzraudzību; mudina Komiteju strādāt pie konkrētiem priekšlikumiem komunikācijas uzlabošanai Komitejas un Parlamenta referentu līmenī, lai izstrādātu sistemātiskāku pieeju politiskajai sadarbībai;

31. konstatē, ka ārpakalpojumu sniedzējiem nodotās rakstiskās tulkošanas kopējās izmaksas Komitejai un Reģionu komitejai 2019. gadā bija 6 043 592 EUR, no kurām Komitejas izmaksu daļa bija 3 550 762 EUR, un ka, veicot šo tulkošanu iekšēji, tās kopējās izmaksas abām komitejām būtu bijušas 8 781 075 EUR, no kurām Komitejai – 5 159 101 EUR;

32. mudina Komiteju, balstoties uz pakalpojumu līmeņa vienošanos, pievienoties Savienības Pārredzamības reģistram, lai palielinātu lobēšanas sanāksmju pārredzamību; atzīst, ka iestāžu sadarbība, izmantojot pakalpojumu līmeņa vienošanās starp Komiteju un citām Savienības iestādēm un struktūrām, piemēram, Komisiju, vēl vairāk optimizē procesus cilvēkresursu, finanšu, IT un citās administratīvajās jomās; vēlas tikt informēts gadījumā, ja pirms jebkādas vienošanās noslēgšanas tiks veikta izmaksu un ieguvumu analīze;

33. atzinīgi vērtē Komitejas un Reģionu komitejas labo sadarbību administratīvajā jomā, kas nodrošina būtisku sinerģiju un apjomradītus ietaupījumus; atzīmē, ka pašreizējā vienošanās par administratīvo sadarbību tika pagarināta līdz 2021. gada jūnija beigām; norāda, ka līdz šim nav īstenoti divi punkti, proti, līdzsvarotāks amata vietu sadalījums kopīgajos dienestos, kurš pašlaik ir labvēlīgāks Reģionu komitejai, un vienlīdzīgs telpu sadalījums (Komitejas biroja telpu daļa bija 53 %, Reģionu komitejas telpu daļa – 47 %); atzinīgi vērtē to, ka mērķis sarunām par vienošanās par administratīvo sadarbību atjaunošanu ir vēl vairāk palielināt efektivitāti un panākt iespējamus ietaupījumus;

34. prasa Komitejai to pastāvīgi informēt par jebkādiem administratīvo procesu efektivitātes uzlabojumiem, kas šķiet nepieciešami, ņemot vērā aizvien pieaugošo darba slodzi un straujās globālās izmaiņas; atkārtoti norāda uz nepieciešamību pēc pastāvīgām reformām, lai nodrošinātu, ka Komiteja ir labi sagatavota reaģēšanai uz nākotnes problēmām;

Komunikācija

35. atzīst, ka 2019. gadā Komiteja ir īstenojusi īpašus centienus, lai Parlamentam sniegtu atbalstu Eiropas Parlamenta vēlēšanu popularizēšanā, piedaloties iestāžu rīkotajā kampaņā, tostarp vairākus mēnešus ilgušajā sociālo plašsaziņas līdzekļu kampaņā (ar gandrīz 17 000 mijiesaistes gadījumu, tādiem kā atzīme "patīk", komentāri un retvīti, un 18,4 miljonu personu kopējo tvērumu); piekrīt, ka Komitejas politiskais darbs sniedzas tālāk par kvantitatīviem rādītājiem un ka Komiteja to panāk ne tikai ar savu uz līgumiem balstīto konsultatīvo funkciju, bet arī ar vietējā līmenī veiktiem komunikācijas un informēšanas pasākumiem, kuru mērķis ir veicināt pilsoniskās sabiedrības izpratni par Komitejas darbu un tās lomu Savienības lēmumu pieņemšanas procesā;

36. atzīmē, ka 2019. gada beigās Komitejas galvenajam *Twitter* kontam bija 43 300 sekotāju un galvenajam *Facebook* kontam – 32 600 sekotāju; atzīmē arī to, ka Komitejas klātbūtne sociālajos plašsaziņas līdzekļos visstraujāk ir palielinājusies *Linkedin*, kur tās sekotāju skaits 2019. gada beigās bija palielinājies par 54 %, sasniedzot 14 500; norāda, ka ar šādu komunikācijas kanālu kombināciju Komiteja panāk līdzsvaroti pārstāvētu sekotāju grupu;

37. atzinīgi vērtē Komitejas centienus veidot daudzveidīgāku un iekļaujošāku darba vidi un kultūru, veicot pasākumus cilvēku ar invaliditāti labā, piemēram, nodrošinot iekštīkla un tīmekļa vietnes digitālu pieejamību personām ar redzes traucējumiem; prasa veikt nepieciešamos pasākumus, iegūstot attiecīgu sertifikātu, kas apliecina, ka personām ar invaliditāti tiek nodrošināta vienlīdzīga piekļuve tās tīmekļa vietnei;

38. atzīmē, ka ir nepieciešama kompleksa pieeja, lai Savienības iestāžu tīmekļa vietnes padarītu pieejamas personām ar dažāda veida invaliditāti, tostarp, lai nodrošinātu tās pieejamību valstu zīmju valodās; ierosina šajā procesā iesaistīt organizācijas, kas nodarbojas ar invaliditātes jautājumiem;

Iekšējā pārvaldība, iekšējā kontrole un finanses

39. atzinīgi vērtē Komitejas krīzes pārvarēšanas un darbības nepārtrauktības jomā īstenotos centienus, izveidojot tīmekļa vietni, kurā tiek sniegta visa informācija, kas nepieciešama darbības nepārtrauktības nodrošināšanai, tostarp atjaunināti dokumenti, kas saistīti ar krīzes pārvarēšanu un darbības nepārtrauktības pārvaldību, un atjaunināts dažādo intervences grupu, to sastāva un lomas apraksts; uzsver, ka 2019. gada septembrī, balstoties uz četriem scenārijiem, notika pirmais Komitejas locekļu repatriācijas grupas pilna mēroga mācību vingrinājums un ka, ņemot vērā no tā izdarītos secinājumus, sistemātiski tiek veikti nepieciešamie pasākumi;

40. ar bažām atzīmē, ka Komitejas kopējais gada budžets ir palielinājies no 108 000 000 EUR 2006. gadā līdz vairāk nekā 138 000 000 EUR 2019. gadā, savukārt Komitejas sagatavoto atzinumu un ziņojumu kopējais skaits ir ievērojami samazinājies (no 215 2018. gadā līdz 127 2019. gadā); apzinās, ka sniegto atzinumu skaita samazināšanās varētu būt saistīta ar vēlēšanu ciklu, taču pauž bažas par izmaksu pieaugumu uz vienu atzinumu (1,1 miljons EUR 2019. gadā salīdzinājumā ar 630 000 EUR 2018. gadā) un par ziņojumu sagatavošanas darba nodošanu ārējiem uzņēmumiem; ar bažām norāda, ka no minētajiem 127 atzinumiem un ziņojumiem tikai 55 bija pašiniciatīvas atzinumi;

41. atzīmē, ka attiecībā uz 2019. gadu visvairāk skatītais Komitejas atzinums (par blokķēdi un sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju) nepārsniedza 2 500 lapas skatījumu, savukārt pieci pārējie skatītākie atzinumi sasniedza tikai 1 000 līdz 2 000 skatījumu; mudina Komiteju pastiprināt centienus, lai paplašinātu savu atzinumu izplatīšanu;

42. atzīmē, ka darbības pārskats par 2019. gadu sniedz tikai vispārīgu ieskatu Komitejas darbībā, nepiedāvājot padziļinātu kvalitatīvu un kvantitatīvu tās darba izvērtējumu; aicina Komiteju savā gada darbības pārskatā iekļaut arī citus snieguma pamatrādītājus, piemēram, tās atzinumos sniegto ieteikumu iekļaušanas Savienības tiesību aktos līmeni, lai varētu izvērtēt Komitejas darba ietekmi;

43. prasa Komitejai racionalizēt iekšējās struktūrvienības un pārorientēt savu struktūru kompetenci, kā apgalvots saistībā ar 2018. gada budžeta izpildes apstiprinājumu veiktajos pasākumos, tostarp sniegt paskaidrojumus par ietaupījumiem, kas panākti saistībā ar šo procesu; atzīmē Biroja veiktos pasākumus, lai izveidotu *ad hoc* grupu sešu locekļu sastāvā, kura sniegtu visaptverošu pārskatu par to, kā racionalizēt Komitejas struktūras un struktūrvienības, tostarp par nodaļu un Rūpniecības pārmaiņu konsultatīvās komisijas kompetenci; prasa Birojam paplašināt racionalizāciju, to attiecinot arī uz visām pārējām struktūrām, un ziņot Parlamentam par tās rezultātiem;

44. atzīst, ka Komiteja ir izstrādājusi plašu galveno snieguma rādītāju kopumu attiecībā uz visām tās administratīvajām jomām, no kuriem daži mēra snieguma līmeni (piemēram, maksājumu izpildei nepieciešamo laiku), savukārt daži citi mēra darbības līmeni (piemēram, ražošanas apjomu); prasa Komitejai nākamajā gada darbības pārskatā papildus šai ļoti detalizētajai informācijai iekļaut svarīgāko mērķu un sasniegto rezultātu konsolidētu versiju;

45. atzīmē, ka 2019. gadā tika veikts izvērtējums attiecībā uz iekšējās kontroles standartu ievērošanu un ka tas parādīja uzlabojumus salīdzinājumā ar 2018. gadu; tomēr norāda, ka ne visi standarti tika pilnībā ievēroti un ka tika identificētas šajā sakarā turpmāk veicamās darbības; atzīmē, ka divas veicamās darbības, proti, oficiāla sensitīvu funkciju izvērtēšana un iekšējas daudzgadu komunikācijas stratēģijas īstenošana, tika atliktas uz 2020. gadu; atgādina Komitejai Revīzijas palātas pārskatā iekļauto ieteikumu īstenot politiku attiecībā uz sensitīvām funkcijām; pieņem zināšanai Komitejas atbildes, kurās izskaidroti ierosinātie pasākumi un to, ka sagatavošanas darbības sākās 2020. gada pirmajā pusgadā; atzīmē Komitejas paziņojumu, ka jauno politikai vajadzētu būt gatavai īstenošanai līdz 2021. gadam; prasa Komitejai sniegt Parlamentam detalizētu šīs jaunās politikas aprakstu, tostarp sensitīvas funkcijas definīciju, un informēt to par pašreizējo stāvokli tās īstenošanā;

46. atzīmē, ka Komiteja ir veikusi trešo no iepriekš minētā vingrinājuma izrietošo darbību, proti, procesu un procedūru saskaņošanu starp direktorātiem un nodaļām; aicina Komiteju izveidot centralizētu procesu un procedūru reģistru, lai nodrošinātu dokumentācijas saskaņotību; atkārtoti norāda, ka šāda pieeja palīdzēs veicināt izmantojamo procesu un procedūru ievērošanu, un atbalsta to, ka visas svarīgākās Komitejas darbības ir pakļautas noteiktam procesam vai procedūrai;

47. atzīmē, ka 2019. gadā Iekšējās revīzijas dienests (*IAS*) pabeidza divas revīzijas: vienu – par institucionālo termiņu ievērošanu un otru – par mutisko tulkošanu; norāda, ka saistībā ar pirmo revīziju Komiteja pašlaik īsteno rīcības plānā izklāstītos administratīvos pasākumus, tādus kā institucionālo termiņu uzsvēršana Komitejas izmantotos dokumentos, lai tā labāk organizētu savu darbu, un konsekventa statistikas apkopošana par to, kā Komiteja ievēro termiņus; atzinīgi vērtē Komitejas pastāvīgos centienus uzlabot ieguldījumu Savienības tiesību aktu izstrādē; atzīmē mutiskās tulkošanas revīzijas nozīmi, jo tā ir Savienības lēmumu pieņemšanas procesa instrumentāls komponents un to ietekmē gan būtiski budžeta samazinājumi, gan mutiskās tulkošanas izmaksu pieaugums, par ko liecina tas, ka pašlaik Komiteja var atļauties tikai aptuveni 75 % no mutiskās tulkošanas apjoma, ko tā varēja atļauties 2014. gadā; norāda, ka šīs darbības revīzijas mērķis bija izpētīt procedūras, jo īpaši attiecībā uz iespēju veikt izmaksu ietaupījumus, neapdraudot nodrošinātās mutiskās tulkošanas apjomu un kvalitāti; konstatē – atlasīto gadījumu analīze parādīja, ka mutiskās tulkošanas nodrošināšanas procedūras ir labi iedibinātas un ka mutiskā tulkošana tika nodrošināta atbilstoši prasītajam; atzīmē, ka vispārējais galalietotāju apmierinātības līmenis ir augsts; norāda, ka pašlaik tiek īstenots apstiprināts rīcības plāns, kas ietver to jomu pastāvīgu apzināšanu, kurās iespējami izmaksu ietaupījumi;

48. konstatē, ka 2019. gada darba programmā bija ierosināta ar ētiku un labbūtību darbā saistīto jomu revīzija, taču tā tika pārcelta uz 2020. gada darba programmu; atzīmē, ka minētā revīzija sākās 2019. gadā, taču tika mainīta pieeja pēc tam, kad 2019. gada 19. jūlijā tika publicēts Revīzijas palātas īpašais ziņojums par ētiku; norāda, ka *IAS* ir iecerējis Komitejā izveidotā ētikas satvara izvērtēšanā izmantot Revīzijas palātas izvēlēto pieeju; iesaka *IAS* revīzijas jomā iekļaut arī pašlaik pārstrādātā ētikas satvara īstenošanu;

49. atzinīgi vērtē to, ka 11 500 (79 %) no Komitejas 2019. gadā saņemtajiem rēķiniem bija elektroniskā formātā, kas atbilst Direktīvas 2014/55/ES [1] noteikumiem; izsaka atzinību Komitejai par to, ka 2019. gadā tai bija no visām Savienības institūcijām visaugstākais e-rēķinu izmantošanas līmenis gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīva 2014/55/ES par elektroniskajiem rēķiniem publiskā iepirkuma procedūrās (OV L 133, 6.5.2014., 1. lpp.).

50. uzsver, ka 2019. gadā Publiskā iepirkuma departaments atjaunināja rakstiskās instrukcijas un veidnes un turpināja sniegt norādījumus un padomus visiem attiecīgajiem finanšu dalībniekiem; atzinīgi vērtē to, ka veidņu izmantošana kopā ar ekspertu norādījumiem ir ļāvusi panākt būtiskus kvalitatīvus uzlabojumus iepirkuma procedūrās un samazināt *ex ante* pārbaudēs atklāto kļūdu skaitu; pieņem zināšanai to, ka pārbaužu lietderības un efektivitātes uzlabošanas nolūkā Komitejas Pārbaudes departaments cieši sadarbojas ar Publiskā iepirkuma departamentu;

Cilvēkresursi

51. atzīmē, ka 2019. gadā štatu sarakstā bija 668 amata vietas, proti, tikpat cik 2018. gadā; norāda, ka darbaspēka jomā izmaiņu nav bijis un ka kopējais darbinieku (ierēdņu, pagaidu darbinieku, līgumdarbinieku, norīkoto valsts ekspertu un medicīnas konsultantu) skaits 2019. gada 31. decembrī bija 702 (salīdzinājumā ar 705 darbiniekiem 2018. gadā);

52. ir informēts, ka Komiteja turpināja īstenot savu 2017.–2020. gada rīcības plānu attiecībā uz vienlīdzīgām iespējām un daudzveidību; atzīmē, ka dzimumu līdzsvars Komitejas vadošo darbinieku vidū tika sasniegts 2018. gadā un ka tas joprojām ir salīdzinoši stabils; pauž nožēlu, ka šī tendence nav raksturīga Komitejas jaunajai politiskajai vadībai – no septiņiem nodaļu vadītājiem tikai viena ir sieviete un visi trīs grupu vadītāji ir vīrieši –, jo īpaši, ņemot vērā to, ka Komitejas 2020.–2025. gada pilnvaru laikā tajā ir vislielākais jaunu locekļu un sieviešu skaits kopš 2010. gada; atzinīgi vērtē attiecībā uz daudzveidību organizētos izpratnes veicināšanas pasākumus, tādus kā konference "Vienoti daudzveidībā" par komunikāciju daudzkultūru vidē, kuras mērķis ir veicināt uz savstarpēju cieņu balstītas attiecības darbā, vienlaikus ņemot vērā daudzveidību; jo sevišķi atzinīgi vērtē īpašās darbības un pasākumus, kas saistīti ar invaliditāti; tomēr mudina Komiteju arī ieviest konkrētus pasākumus, piemēram, apmācību par dzimumu līdztiesību, lai izvairītos no neapzinātiem aizspriedumiem atlases komisiju locekļu vidū;

53. konstatē, ka salīdzinājumā ar 2018. gadu ir nedaudz uzlabojies ģeogrāfiskais līdzsvars – 19 % Komitejas vadošā līmeņa darbinieku pašlaik ir no dalībvalstīm, kas Savienībai pievienojās pēc 2004. gada (salīdzinājumā ar 16 % 2017. gadā un 18,5 % 2018. gadā); ar bažām norāda uz atsevišķu valstu valstspiederīgo pārmērīgu pārstāvību Komitejas personāla vidū; mudina Komiteju izstrādāt īpašus pasākumus šīs nelīdzsvarotības novēršanai; aicina Komiteju turpināt uzlabot sava personāla ģeogrāfisko līdzsvaru, lai nodrošinātu visu dalībvalstu valstspiederīgo pienācīgu pārstāvību – kā norādīts Komitejas Reglamenta 4. pantā attiecībā uz tās Biroja locekļu ievēlēšanu –, tostarp vadības līmenī;

54. prasa Komitejai ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par konkrētiem panākumiem rīcības plāna attiecībā uz vienlīdzīgām iespējām un daudzveidību īstenošanā, jo īpaši par to pasākumu rezultātiem, kuri veikti, lai stiprinātu daudzveidību un padarītu Komiteju par iekļaujošāku darba vietu personām ar invaliditāti;

55. atzinīgi vērtē to, ka pēc 2019. gadā veiktas padziļinātas analīzes tika pabeigta specializēto amata vietu – uz kurām neattiecas mobilitātes shēma – reģistra izveide, un pieņem zināšanai, ka šāda saraksta iepriekš nebija; atzīmē, ka galīgais visu specializēto, proti, mobilitātei nepakļauto, amata vietu saraksts tika paziņots visiem darbiniekiem un ka tajā ir iekļauts Juridiskā dienesta vadītājs un visi Komitejas juristi;

56. atzīst, ka ir ieviesti ar labbūtību saistīti pasākumi, piemēram, jaunpieņemtajiem darbiniekiem paredzētas darbaudzināšanas programmas atsākšana, kas ir daļa no preventīvas pieejas psihosociālo risku pārvaldībā; atzīmē labākās prakses apmaiņu, lai šo programmu pastāvīgi uzlabotu; norāda uz noteikumu par tāldarbu – kas darbiniekiem sniedz lielāku elastību – plašo atjaunināšanu; mudina Komiteju pabeigt elastīga darba režīma ieviešanu, paredzot darbinieku tiesību būt bezsaistē aizsardzību;

57. ar gandarījumu atzīmē ar ilgstošu slimības atvaļinājumu saistītās darbības, jo īpaši tās, kuru mērķis ir atvieglot atgriešanos darbā;

58. pauž nopietnas bažas par sabiedrības satraukumu, ko izraisījušas atsevišķas Komitejas izmantotās darbā pieņemšanas procedūras; aicina Komiteju izstrādāt skaidras iekšējās pamatnostādnes attiecībā uz paziņojumu par vakancēm publicēšanu un skaidru dienesta interešu skaidrojumu darbinieku pagaidu pārcelšanas gadījumā; uzsver, ka ir svarīgi stingri nodrošināt pilnīgu pārredzamību visu bez izņēmuma darbā pieņemšanas procedūras posmu (publicēšanas, atlases, amatā iecelšanas un iekļaušanas štatu sarakstā) īstenošanā – kā noteikts Komitejas Reglamentā un Civildienesta noteikumos –, lai nepieļautu reputācijas apdraudējumu ne tikai Komitejai, bet arī visām Savienības struktūrām kopumā;

59. atzīmē, ka 2019. gadā Komiteja uzņēma 54 ilgtermiņa praktikantus, kuri no Komitejas saņēma ikmēneša stipendiju, 15 īstermiņa praktikantus, kuri no Komitejas stipendiju nesaņēma, un vienu praktikantu, kurš saņēma citas publiskās institūcijas piešķirtu stipendiju; iesaka Komitejai maksāt atbilstošu stipendiju arī īstermiņa praktikantiem, ja vien viņi nesaņem līdzīgus maksājumus no citiem avotiem;

Pārredzamība

60. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja ir sākusi veicināt cieņu darba vietā, lai nodrošinātu, ka visi darbinieki ir iepazinušies ar pašreizējo ētikas satvaru; atzīmē, ka 2019. gadā sākās plaša izpratnes veicināšanas kampaņa ar nosaukumu "respect@work", kurā ņemti vērā vairāki priekšlikumi, kas iekļauti Eiropas Ombuda ziņojumā par cieņu darbā ES iestādēs un aģentūrās (SI/2/2018/AMF); atzinīgi vērtē konfidenciālo konsultantu tīkla pastiprināšanu; norāda, ka, ņemot vērā attiecīgo Eiropas Ombuda lēmumu, Komiteja ir pieņēmusi pamatnostādnes par to, kā pārvaldīt darbinieku interešu konfliktus viņu pienākumu pildīšanā, un sniegusi attiecīgu informāciju visiem darbiniekiem; atzīmē, ka šīs pamatnostādnes ir paredzētas kā praktiska rokasgrāmata darbiniekiem gadījumos, kad viņiem jāveic pienākumi, kas pārklājas, piemēram, vadības pienākumi vienlaikus ar personāla pārstāvēšanas darbībām; aicina Komiteju panākt turpmāku progresu to pasākumu īstenošanā, kuri nepieciešami, lai reaģētu uz Ombuda ziņojumu;

61. prasa Komitejai ziņot par jebkādiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar Eiropas Ombuda ieteikumu, piemēram, par pamatnostādnēm par ārējām darbībām; atzīmē, ka 2019. gadā Ombuds publicēja ziņojumu par informācijas par bijušajām augstākā līmeņa amatpersonām publicēšanu, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērots lobēšanas un interešu pārstāvēšanas viena gada aizliegums (SI/2/2017/NF), un ka Komiteja ir izskatījusi iespēju pārskatīt savu lēmumu par ārējām darbībām; aicina Komiteju izmantot šo iespēju, lai pastiprinātu savu sistēmu nolūkā izvairīties no jebkādiem iespējamiem interešu konfliktiem;

62. pauž bažas saistībā ar izmeklēšanām, ko Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veicis 2019. gadā; atzīmē, ka tika slēgtas divas lietas, kas attiecās uz Komitejas locekļiem un Savienības līdzekļu piesavināšanos; ar gandarījumu atzīmē, ka Komiteja ir atguvusi attiecīgās summas; norāda, ka tika sākta divu jaunu lietu (vienas, kurā iesaistīts Komitejas loceklis, un otras, kurā iesaistīts tās darbinieks) izmeklēšana un ka viena no tām pašlaik tiek izmeklēta, bet otra tika slēgta 2020. gadā, jo pārkāpums netika konstatēts; atzīmē, ka 2020. gadā tika sākta divu lietu izmeklēšana, viena no kurām – lieta no 2018. gada – tika slēgta tajā pašā gadā (tika pierādīta kāda Komitejas locekļa veikta krāpnieciska darbība), bet otra joprojām tiek izmeklēta; norāda, ka tika sākta vēl vienas lietas – kurā iesaistīts kāds Komitejas loceklis – izmeklēšana, kas joprojām turpinās; atzīmē, ka saskaņā ar Komitejas rīcībā esošo informāciju *OLAF* pašlaik izmeklē divas lietas – abas attiecas uz Komitejas locekļiem, taču neviena no tām nav saistīta ar aizskarošu izturēšanos;

63. atzīmē, ka Komitejas pašreizējā pieeja tās locekļu klātbūtnes sanāksmēs apstiprināšanai atbilst citu Savienības struktūru, piemēram, Parlamenta un Reģionu komitejas, labākajai praksei; norāda, ka saskaņā ar šo pieeju ir nepieciešams tikai viens paraksts un deklarācija par sanāksmes apmeklēšanu; atzīmē, ka Komitejas locekļiem paredzēto finanšu noteikumu 4. panta a) punktā ir noteikts – lai saņemtu izdevumu atlīdzinājumu un maksājumus, tiesīgajam saņēmējam ir: a) jāparakstās sanāksmes apmeklējumu sarakstā, ja tāds ir, b) jāaizpilda izdevumu deklarācijas standartveidlapa par katru sanāksmes dienu, un c) jāiesniedz atbilstoši apliecinošie dokumenti;

64. mudina Komiteju pastāvīgi informēt budžeta izpildes apstiprinātājiestādi par procedūrām un procesiem, kurus Komiteja ir ieviesusi vai plāno ieviest, lai nākotnē novērstu aizskarošas izturēšanās gadījumus vai līdzīgas ar personālu saistītas problēmas un lai nodrošinātu, ka neatkārtojas šādi nožēlojami notikumi, kas ir izraisījuši attiecīgo personu ciešanas un iedragājuši Komitejas un kopumā visas Savienības reputāciju;

65. atkārtoti prasa nodrošināt skaidrus un efektīvus pasākumus no aizskarošas izturēšanās cietušo personu aizsardzībai un atbalstam; mudina Komiteju ieviest īpašus noteikumus un procedūras attiecībā uz aizskarošu izturēšanos un uzskata, ka to, ka Civildienesta noteikumi nav piemērojami Komitejas locekļiem, nevar uzskatīt par attaisnojumu bezdarbībai;

Atteikums sniegt 2018. gada budžeta izpildes apstiprinājumu, interešu konflikts, aizskaroša izturēšanās un trauksmes celšana

66. atgādina, ka vairāki Komitejas darbinieki ilgstoši ir cietuši no toreizējā I grupas priekšsēdētāja psiholoģiski aizskarošās izturēšanās; pauž nožēlu, ka Komiteja šo problēmu nerisināja un nenovērsa ātrāk, izmantojot ieviestos pasākumus aizskarošas izturēšanās novēršanai, jo attiecīgais Komitejas loceklis ieņēma augstākā līmeņa vadošu amatu; pauž nožēlu arī par to, ka pasākumi, kas īstenoti, lai aizsargātu no aizskarošas izturēšanās cietušās personas līdz *OLAF* veiktās izmeklēšanas beigām, šķiet, tika improvizēti un nepietiekami, jo īpaši, ņemot vērā Civildienesta tiesas 2016. gada 12. maija spriedumu ([2]), no kura Komitejai būtu vajadzējis gūt mācību; ar bažām atzīmē, ka nepilnības iekšējās procedūrās, tostarp neskaidrs ziņošanas pienākumu sadalījums augstākās vadības līmenī, izraisīja Komitejas administrācijas bezdarbību, kas izvērtās par rūpības pienākuma un pienākuma ziņot *OLAF* nepildīšanu; nosoda to, ka Komitejai bija nepieciešams tik ilgs laiks, lai veiktu pasākumus sava reglamenta un rīcības kodeksa pielāgošanai ar mērķi nākotnē izvairīties no šādas situācijas;

67. atgādina, ka *OLAF* 2018. gadā veiktajā izmeklēšanā identificēja no aizskarošas izturēšanās cietušās personas; pauž nožēlu, ka Komitejas administrācijas bezdarbības dēļ šie cietušie bija spiesti sākt procesu, izmantojot savus līdzekļus; atzīmē, ka darbības saistībā ar oficiālajām prasībām, ko cietušās personas iesniegušas saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. pantu, tika sāktas 2020. gada janvārī; ar bažām norāda, ka attiecīgo personu cietušā statuss oficiāli tika atzīts tikai 2020. gada 2. oktobrī, lai gan Komiteja apgalvo, ka tā viņu kā cietušo personu statusu netieši atzina vairākus mēnešus iepriekš;

68. norāda, ka Komitejas pieļautās kļūdas šajā lietā ir radījušas ievērojamu publisko līdzekļu zaudējumu saistībā ar juridiskajām izmaksām, slimības atvaļinājumu, cietušo aizsardzību, ražīguma samazināšanos, Biroja un citu struktūru sanāksmēm u. c.; tādēļ uzskata, ka minētais jautājums rada bažas par pārskatatbildību, budžeta kontroli un labu cilvēkresursu pārvaldību Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās; šajā sakarā atkārtoti norāda uz Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā Nr. 13/2019 "Revidēto ES iestāžu ētikas satvari: iespējami uzlabojumi" pausto apgalvojumu, ka ētiska rīcība publiskajā pārvaldē veicina stabilāku finanšu pārvaldību un palielina sabiedrības uzticēšanos un ka jebkāda Savienības iestāžu un struktūru darbinieku un locekļu neētiska uzvedība piesaista lielu sabiedrības uzmanību un mazina uzticēšanos Savienības iestādēm un struktūrām;

69. atgādina, ka Parlaments atteicās sniegt Komitejas ģenerālsekretāram 2018. finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājumu, tostarp tādu iemeslu dēļ kā rūpības pienākuma nepārprotama nepildīšana un administrācijas bezdarbība, kam bija finansiālas sekas; turklāt atgādina Komitejai, ka atteikums sniegt budžeta izpildes apstiprinājumu ir nopietna problēma, kas nekavējoties jārisina; pauž dziļu nožēlu par apņēmīgas rīcības, jo īpaši preventīvu un reparācijas pasākumu, trūkumu no toreizējā cilvēkresursu un finanšu direktora – tagadējā ģenerālsekretāra – puses, kamēr nebija saņemts atteikums sniegt 2018. gada budžeta izpildes apstiprinājumu;

70. atzīmē, ka 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru un daļas 2019. gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru laikā ģenerālsekretārs nespēja sniegt Parlamenta Budžeta kontroles komitejai pietiekamu, pārredzamu un ticamu informāciju, par ko liecina to gadījumu skaits, kad trauksmes cēlēji, Komitejas arodbiedrības, cietušo personu aizstāvības komanda vai pats likumpārkāpējs atspēkoja sniegto informāciju; aicina Komiteju ņemt vērā cietušajiem un trauksmes cēlējiem nodarīto kaitējumu — gan materiālo, gan morālo —, kas viņiem radies nepietiekama atbalsta, kā arī likumīgas rehabilitācijas un kompensācijas trūkuma dēļ; pauž dziļas bažas par to, ka cietušajiem nācās iesniegt sūdzību Komitejas administrācijas bezdarbības dēļ rehabilitācijas procedūrā; atgādina Komitejai tās pienākumu aizsargāt cietušos un trauksmes cēlējus;

71. atzīst, ka Komiteja cenšas vēl vairāk pastiprināt savu spēju apkarot neētisku uzvedību; atzīmē, ka detalizēts rīcības plāns bija jāapstiprina vēlākais līdz 2020. gada beigām; piekrīt, ka Komitejai ir jāturpina veicināt personāla un vadības izpratni, izmantojot mērķtiecīgāku iekšējo komunikāciju par jau pieejamajām struktūrām, kas palīdz risināt jebkāda veida sarežģītas situācijas darba vietā; prasa Komitejai apmācību par ētiku un integritāti noteikt par obligātu tās locekļiem; prasa Komitejai sniegt Parlamentam pilnīgu pārskatu par visām veiktajām darbībām;

([2]) Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums, FS pret Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, F-50/15, ECLI:EU:F:2016:119.

72. aicina Komiteju ātri panākt izlīgumu ar personām, kas cietušas no aizskarošas izturēšanās vai nepiedienīgas uzvedības; uzskata, ka jaunajai Komitejas vadībai būtu jāuzņemas aktīva loma sarunās ar cietušajiem par izlīgumu, lai panāktu visām pusēm pieņemamu taisnīgu un apmierinošu risinājumu, kā arī lai izvairītos no jebkāda interešu konflikta; sagaida, ka izlīgums ar cietušajiem balstīsies uz pārredzamības un cieņas principu un ietvers publisku atvainošanos, taisnīgus izlīguma nosacījumus, cietušo pilnīgu rehabilitāciju viņu darba vidē un garantētu aizsardzību pret iespējamām no šīs lietas izrietošām negatīvām sekām; stingri iebilst pret jebkādu spiediena izdarīšanu uz cietušajiem, lai tie parakstītu neizpaušanas klauzulas un lai liegtu viņiem iespēju Parlamenta Budžeta kontroles komitejai konfidenciāli sniegt jebkādu informāciju par izlīgumu; aicina Komiteju sniegt detalizētu pārskatu par piedāvātajiem aizsardzības un kompensācijas pasākumiem; prasa Komitejai ziņot par identificēto cietušo pašreizējo situāciju;

73. atzīmē lēmumus, kurus Komitejas pilnsapulce ar pārliecinošu vairākumu pieņēma 2021. gada 28. janvārī, un atzinīgi vērtē jauna rīcības kodeksa pieņemšanu, ar kuru tiek atcelts un aizstāts 2019. gada martā pieņemtais rīcības kodekss, un ētikas un integritātes satvara izveidi; konstatē, ka jaunais rīcības kodekss paredz sankciju režīmu, kas ir samērīgs ar neētiskas izturēšanās smaguma pakāpi; jo īpaši atzinīgi vērtē finanšu sankciju ieviešanu un iespēju izslēgt Komitejas locekļus no Komitejas; mudina Komiteju nodrošināt sankciju piemērošanu, kad tas ir nepieciešams, kā arī uzlaboto noteikumu par finansiālo interešu deklarēšanu un par interešu konfliktu īstenošanu; mudina Komiteju paziņot Parlamentam, Padomei un Komisijai to Komitejas locekļu vārdus, kuri atzīti par atbildīgiem rīcības kodeksa pārkāpšanā; izsaka Komitejai atzinību par vērienīgā, visaptverošā un pastiprinātā rīcības kodeksa pieņemšanu, kurā ņemti vērā Parlamenta konstatējumi, kā arī attiecīgie Eiropas Ombuda ieteikumi; ar gandarījumu atzīmē to, ka rīcībās kodeksā īpašs uzsvars likts uz Komitejas locekļu pienācīgu uzvedību un uz tās darbinieku cieņas un integritātes ievērošanu; sagaida rīcības kodeksa stingru ievērošanu no Komitejas locekļu puses un konsekventu attieksmi no Komitejas politiskās vadības, tostarp no trīs iekšējo grupu, kas pārstāv attiecīgi darba devējus, darba ņēmējus un pilsonisko sabiedrību, puses;

74. uzsver, ka, balstoties uz Parlamenta Budžeta kontroles komitejas konstatējumiem, *OLAF* ziņojumu un Komitejas Padomdevējas komitejas locekļu rīcības jautājumos pārdomām, Komiteja ir izveidojusi apvienotu iekšējo darba grupu ētikas satvara jautājumos un uzdevusi tai izpētīt visus iespējamos trūkumus pašreizējā satvarā, lai ieteiktu uzlabojumus; atzīmē, ka minētajai padomdevējai komitejai arī ir iespēja uzturēt sakarus ar apvienoto iekšējo darba grupu, lai nodrošinātu vispārējā ētikas satvara saskaņotību Komitejā un izpētītu iespējamo sinerģiju; norāda, ka Padomdevēja komiteja locekļu rīcības jautājumos ir pārveidota par Ētikas komiteju un ka ir pievienots noteikums par rezerves locekļu iecelšanu, kā arī iespēja locekļiem atkāpties no amata vai tikt atbrīvotiem no amata, ja viņi tiek atzīti par vainīgiem rīcības kodeksa noteikumu pārkāpšanā; atzinīgi vērtē to, ka Komitejai tagad ir skaidri formulētas izmeklēšanas pilnvaras, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus, un ka tā arī var lūgt padomu ārējiem ekspertiem; stingri iesaka, lai Ētikas komiteja fakultatīvas apspriešanās vietā paredzētu pastāvīgu apspriešanos ar Komitejas Juridisko dienestu, jo īpaši gadījumos, kad tiek sākta izmeklēšana; atzīmē, ka Komiteja arī ir atjauninājusi savu ētikas un integritātes satvaru, pieņemot rīcības plānu stingrākam ētikas satvaram, kas stājās spēkā 2021. gada 7. janvārī; sagaida stabilu un ticamu pasākumu kopumu attiecībā uz cietušo aizsardzību, atmaksas aizliegšanu un atbalsta sniegšanu cietušajiem;

75. atzīmē, ka Birojs 2020. gada 15. septembrī atlika 2020. gada jūnijā piešķirto pilnvarojumu izstrādāt projektu priekšlikumiem pārskatīt rīcības kodeksu un Reglamenta noteikumus, kuri uz to attiecas, jo kāds Komitejas loceklis, pildīdams I grupas priekšsēdētāja pienākumus, ieteica atlikt padomdevējas komitejas lēmumu par Reglamentu īstenošanu uz laiku pēc 2020. gada oktobra; pauž bažas par to, ka konkrētais Komitejas loceklis, kas tika atzīts par atbildīgu par aizskarošu izturēšanos, pēc *OLAF* ieteikuma sniegšanas turpināja darboties Birojā un ka viņam izdevās aizkavēt jaunā Komitejas locekļiem paredzētā rīcības kodeksa pieņemšanu;

76. prasa Komitejai nodrošināt savam Juridiskajam dienestam oficiālu darba stratēģiju, lai nodrošinātu tā oficiālu un sistemātisku iesaistīšanu svarīgāko Komitejas jautājumu risināšanā, neatstājot lēmuma pieņemšanu par nepieciešamību apspriesties ar to Komitejas dažādo dienestu ziņā; uzskata, ka atbildes, kuras saņemtas uz šajā sakarā uzdotajiem jautājumiem, nav pietiekamas, un prasa Komitejai ziņot Parlamentam par pasākumiem, kas veikti, lai sistemātiskākā un neatkarīgākā veidā iesaistītu tās Juridisko dienestu;

77. atzinīgi vērtē to, ka iekšējā ētikas un integritātes aspektu revīzija izpaudīsies kā kartēšana, kam sekos analīze ar mērķi izveidot visaptverošu pārskatu par noteikumiem, standartiem un pasākumiem ētikas un integritātes jomā; atzīmē, ka ar šīs revīzijas palīdzību arī tiks risināti tādi jautājumi kā dāvanas un izklaide, ārējās darbības un uzdevumi, interešu konflikts un Savienības iestāžu bijušo darbinieku profesionālā darbība;

78. pauž bažas, ka, neraugoties uz savu 2020. gada jūlija lēmumu, Birojs 2020. gada 1. decembrī apstiprināja Komitejas locekļa, par kura rīcību tobrīd notika izmeklēšana, iecelšanu par I grupas pārstāvi attiecībā uz transporta kategoriju, kas nozīmē viņa automātisku nonākšanu kontaktā ar I grupas darbiniekiem, tostarp ar personām, kuras cietušas no viņa aizskarošās izturēšanās;

79. atzinīgi vērtē 2019. gada jūlijā notikušo tikšanos ar *OLAF* pārstāvjiem, lai precizētu *OLAF* un Komitejas vienošanās par administratīvu sadarbību interpretēšanu nolūkā iespējamus Komitejas locekļu aizskarošas izturēšanās gadījumus uzskatīt par augstu prioritāti; atzīmē, ka šajā stadijā aizskarošas izturēšanās gadījumu izmeklēšanā Komiteja nevar paļauties uz neatkarīgu ārēju izmeklēšanas kapacitāti (izņemot *OLAF*); norāda, ka sakari ar aģentūru tīklu un Komisijas Disciplināro biroju līdz šim nav bijuši pārliecinoši; atzinīgi vērtē to, ka šis jautājums tiek izskatīts arī pašlaik notiekošās lēmuma par administratīvu izmeklēšanu pārskatīšanu ietvaros;

80. saistībā ar *OLAF* konstatējumiem par kāda Komitejas locekļa aizskarošu izturēšanos un saskaņā ar Komitejas Biroja 2020. gada 9. jūnija lēmumu uzsver, ka šis loceklis līdz viņa pilnvaru laika beigām tika pilnībā atbrīvots no visiem uzdevumiem, kas saistīti ar I grupas sekretariāta personāla pārvaldību; atzīmē, ka 2020. gada 7. septembrī attiecīgais Komitejas loceklis atsauca savu kandidatūru uz Komitejas priekšsēdētāja amatu; pauž nožēlu, ka, ņemot vērā juridisko principu, kas paredz sankciju nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku, pārskatītajā rīcības kodeksā paredzēto sankciju režīmu konkrētajā gadījumā nav iespējams piemērot; tomēr pauž nopietnas bažas par to, ka Padome šo likumpārkāpēju ir iecēlusi Komitejas locekļa amatā uz jaunu pilnvaru laiku un ka cietušajiem un trauksmes cēlējiem draud iespēja saskarties ar šī Komitejas locekļa vai personu, kas viņu atbalsta Komitejā, īstenotu atmaksu; uzsver to, ka viņš neatzīst un nenožēlo savus pārkāpumus, kas liecina par pilnīgu savas rīcības izvērtēšanas un cieņas pret cietušajiem trūkumu;

81. atkārtoti pauž bažas par to, ka Komitejas tīmekļa vietnē joprojām ir atrodams attiecīgā Komitejas locekļa kā I grupas vadītāja paziņojums, kas faktiski ir personīga liecība par pašaizsardzību ar vainu pastiprinošu apstākli, ka Savienības tiesu iestādes un Beļģijas iestādes minētās lietas vai nu atrodas izskatīšanas procesā, vai arī to izskatīšana vēl tikai ir gaidāma;

82. atzīmē, ka saistībā ar iepriekš minētā locekļa Vispārējā tiesā iesniegto prasību par pagaidu noregulējumu (KN pret EESK, T-377/20) ar mērķi apturēt Komitejas Biroja 2020. gada 9. jūnija lēmuma izpildi Vispārējā tiesa šo prasību noraidīja, jo tā neatbilda steidzamības nosacījumam; norāda, ka pašlaik notiek pamatlietas – prasības atcelt iepriekš minēto lēmumu – izskatīšana;

83. atzīmē, ka Komitejas 2020. gada 15. un 16. jūlija plenārsesijā tika apstiprināts Biroja 2020. gada 9. jūnija lēmums par Komitejas kā civilpuses iesaistīšanos tiesvedībā, ko Briseles darba revidents ierosinās Briseles Krimināltiesā; norāda, ka Briseles darba revidents ir informēts par attiecīgā Komitejas locekļa imunitātes atcelšanu, bet līdz šim nav saņemta nekāda papildu informācija par šo tiesvedību;

84. pauž dziļas bažas par to, ka 2021. gada aprīlī EESK joprojām nepildīja savu rūpības pienākumu pret personām, kas cietušas no aizskarošas izturēšanās vai smagiem pārkāpumiem, ņemot vērā to, ka tā bija panākusi izlīgumu tikai ar diviem no četriem cietušajiem un ka vēl nav publicēta tās apsolītā publiskā atvainošanās.